Dosarul nr.1r/p-54/26 Judecătoria Bălți sediul Central
/ 1-24088074-03-14r-12032026/ Judecător: Lina Popescu

D E C I Z I E
în numele Legii

13 martie 2026 mun. Bălţi

Colegiul penal al Curții de Apel Nord

În componența:
Președintele ședinței, judecătorul Ion Talpa
Judecătorii Cristina Prisacari, Viorica Severin
Grefier Marina Cazacu
Cu participarea
Procurorului Rodica Tataru
Avocatului Vasile Anton

a judecat în ședință publică, în ordine de recurs, recursul **inculpatului Țurcan Serghei**, declarat împotriva încheierii judecătoriei Bălți sediul Central din 11.02.2026, cu privire la demersul procurorului Tataru Rodica privind anunțarea în căutare a inculpatului:

Țurcan Serghei, a.n.***** *****, IDNP *****.

Învinuit de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 264/1 alin. (1) Cod penal.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele recursului, materialele cauzei penale prezentate instanței, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă :

În ședința de examinare a cauzei deferită justiției din 11.02.2026, procurorul Tataru Rodica a înaintat un demers privind anunțarea în căutare a inculpatului Țurcan Serghei, reieșind din faptul că ultimul se eschivează de a se prezenta în ședința de judecată, iar normele legale impun participarea acestuia în ședința de judecată și aplicarea în privința acestuia a măsurii preventive – obligarea de a nu părăsi țara.

Prin încheierea Judecătoriei Bălți sediul Central din 11.02.2026, s-a admis parțial demersul procurorului Tataru Rodica privind anunțarea în căutare a inculpatului Țurcan Serghei. A fost aplicată în privința lui Țurcan Serghei

a.n.***** *****, IDNP *****, măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara pe un termen de 60 de zile. Controlul asupra executării prezentei încheieri se pune în sarcina Inspectoratului General al Poliției de Frontieră. S-a respins demersul acuzatorului de stat în partea anunțării în căutare a inculpatului Țurcan Serghei ca fiind neîntemeiat.

Nefiind de acord cu încheierea din 11.02.2026, inculpatul Țurcan Serghei a contestat cu recurs în termen (la materialele cauzei nefiind anexată dovada recepționării încheierii), solicitând admiterea recursului declarat, casarea încheierii nominalizate cu respingerea demersului acuzatorului de stat.

În motivarea recursului declarat, inculpatul a indicat că măsura preventivă de obligare de a nu părăsi țara, aplicată prin încheierea Judecătoriei Bălți din 11.02.2026, este neîntemeiată, întrucât procurorul nu a prezentat probe concrete care să justifice existența riscurilor prevăzute de Codul de procedură penală și de jurisprudența CEDO, cum ar fi riscul eschivării, influențarea martorilor, distrugerea probelor sau comiterea unor noi infracțiuni. Inculpatul susține că instanța de fond nu a motivat necesitatea și proporționalitatea măsurii, iar invocarea unei simple bănuieli rezonabile nu este suficientă pentru restrângerea libertății sale, astfel încât decizia contestată încalcă dreptul la libertate și siguranță prevăzut de art. 5 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

În ședința instanței de recurs, *inculpatul Țurcan Serghei* a solicitat admiterea recursului declarat pe motivele invocate în acesta. A indicat faptul că are nevoie să plece peste hotarele țării pentru a munci și așa întreține familia.

În ședința instanței de recurs, avocatul Vasile Anton în interesele inculpatului Țurcan Serghei a susținut recursul declarat pe caz în interesele inculpatului pe motivele invocate în acesta, cu repunerea în termen de atac.

În ședința instanței de recurs, *procurorul participant Rodica Tataru* a solicitat respingerea recursului declarat cu menținerea încheierii instanței de fond fără modificări. A mai indicat faptul că inculpatul în ședințele instanței de fond s-a eschivat de la prezentare, or la caz un martor s-a prezentat de cinci ori pentru a fi audiat, dar reieșind din faptul că inculpatul nu s-a prezentat acest fapt nu a avut loc.

Cu titlu preliminar, Colegiul penal constată că recursul declarat de către inculpatul Țurcan Serghei este considerat depus în termen, or, la materialele cauzei nu se regăsește dovada recepționării încheierii contestate de către inculpat. În lipsa unei confirmări privind comunicarea legală a actului judiciar, nu poate fi stabilit momentul de la care începe să curgă termenul de atac, iar orice dubiu urmează a fi interpretat în favoarea exercitării dreptului la apărare.

Verificând legalitatea verdictului contestat și temeinicia cerințelor formulate în cererea de recurs în raport cu materialele puse la dispoziția instanței pentru soluționarea cauzei, ascultând discursurile participanților procesului, Colegiul

penal conchide necesitatea respingerii recursului ca fiind nefondat, păstrând fără modificări încheierea recurată, soluție care este adoptată în corespundere cu dispozițiile art.312 alin.(5) pct.2) CPP, potrivit cărora *în urma controlului judiciar efectuat, instanţa de recurs pronunţă una din următoarele decizii: ...respinge recursul*.

În susținerea acestei concluzii, Colegiul reține dispozițiile art. 5 a Convenției ce garantează dreptul persoanei la libertate și la siguranță, cu excepția cazurilor stipulate la par. 1, inclusiv cel prevăzut de lit. (c) atunci când ea a fost arestată sau reținută în vederea aducerii sale în fața autorității judiciare competente, în situația în care există motive verosimile de a o bănui de săvârșirea infracțiunii sau când există motive temeinice de a crede în necesitatea de a o împiedica să săvârșească o infracțiune sau să fugă după săvârșirea acesteia.

Dispozițiile legislației naționale, stipulate la art. art. 175 alin.(1) Cod de procedură penală, măsurile cu caracter de constrângere prin care bănuitul, învinuitul, inculpatul este împiedicat să întreprindă anumite acțiuni negative asupra desfășurării procesului penal, securității și ordinii publice sau asupra asigurării executării sentinței constituie măsuri preventive. Alin. (2) din același articol prevede, că măsurile preventive sânt orientate spre a asigura buna desfășurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre aceea ca ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori spre asigurarea de către instanță a executării sentinței. Iar alin.(3) pct.1) din același articol, măsuri preventive sânt: ***2) obligarea de a nu părăsi ţara.***

Potrivit dispoziției art.178 alin.(2) Cod de procedură penală, Obligarea de a nu părăsi ţara constă în îndatorirea impusă bănuitului, învinuitului, inculpatului de către procuror sau de instanţa de judecată de a nu părăsi ţara fără încuviinţarea organului care a dispus această măsură, precum şi în îndeplinirea altor obligaţii prevăzute la alin.(1).

În context, Colegiul penal apreciază că aplicarea măsurii preventive obligația de a nu părăsi țara impusă inculpatului Țurcan Serghei este legală, temeinică și necesară, or această măsură este justificată prin necesitatea asigurării bunei desfășurări a procesului penal, în special pentru a preveni sustragerea inculpatului de la judecată sau de comiterea unor noi infracțiuni.

La fel, Colegiul penal constată că măsura aplicată inculpatului Țurcan Serghei respectă principiul proporționalității, întrucât restrângerea temporară a libertății de circulație este adecvată, necesară și proporțională cu scopul urmărit, conform dispozițiilor legale aplicabile în cazul deferit justiției.

Materialele cauzei denotă faptul că în cadrul ședinței de judecată din instanța de fond, adică la 11 februarie 2026, inculpatul Țurcan Serghei repetat nu s-a prezentat, apărătorul acestuia înaintând o cerere de amânare din motiv că inculpatul

Țurcan Serghei se află într-o deplasare de serviciu, prezentând instanței de judecată copia ordinului nr. 08 din 26.01.2026 emis de SRL Frigotransport potrivit căruia angajatul Țurcan Serghei a fost detașat în străinătate cu serviciul pe un termen de 30 zile.

Potrivit extrasului din baza de date a Poliției de Frontieră la 26.01.2026 inculpatul Țurcan Serghei a părăsit hotarele Republicii Moldova iar conform ordinului nr.08 din 26.01.2026 eliberat de directorul *****„ inculpatul Țurcan Serghei începând cu data de 26.01.2026 a fost detașat în străinătate în calitate de șofer pe ruta Moldova (Chișinău) -Russia (Moscova) începând cu 26.01.2026.

În cadrul ședinței de judecată acuzatorul de stat Rodica Tataru a înaintat demersul privind anunțarea în căutare a inculpatului din motiv că acesta intenționat tergiversează examinarea cauzei, și reieșind din faptul că este plecat peste hotarele țării locul aflării acestuia nu este cunoscut.

Așadar, la caz instanța de judecată a constatat că, deși într-adevăr actele prezentate, atât de partea apărării, cât și de acuzatorul de stat, certifică plecarea peste hotarele țării a inculpatului Țurcan Serghei, instanța de judecată constată că, deși se atestă un comportament de rea-credință a inculpatului, la caz nu se poate invoca necunoașterea locului aflării inculpatului, or acesta este plecat în deplasare de serviciu începând cu 26.01.2026 pe un termen de 30 zile.

Drept urmare, contrar argumentelor invocate de către inculpat în cererea de recurs, Colegiul penal reține că existența riscului de eschivare de la judecată nu trebuie demonstrată exclusiv prin probe directe, ci poate fi dedusă și din comportamentul procesual al persoanei. Or, din materialele cauzei rezultă că inculpatul Țurcan Serghei nu s-a prezentat în mod repetat la ședințele de judecată, fapt care a determinat tergiversarea examinării cauzei, inclusiv imposibilitatea audierii martorilor, dintre care unul s-a prezentat în mod repetat în fața instanței fără a putea fi audiat din cauza absenței inculpatului.

Deși apărarea a invocat existența unei deplasări de serviciu, Colegiul reține că această împrejurare nu exonerează inculpatul de obligația de a se conforma cerințelor instanței de judecată. Participarea inculpatului la examinarea cauzei este o garanție esențială a dreptului la un proces echitabil, dar și o obligație procesuală, iar părăsirea teritoriului țării fără încuviințarea instanței, în condițiile în care cauza se afla pe rol, denotă o atitudine de neglijență sau chiar rea-credință față de obligațiile sale procesuale.

Mai mult, Colegiul subliniază că măsura preventivă aplicată – obligarea de a nu părăsi țara – reprezintă una dintre cele mai puțin intruzive măsuri prevăzute de legislația procesual penală, neimplicând privarea de libertate, ci doar o limitare temporară a dreptului la libera circulație. Prin urmare, aceasta corespunde

exigențelor de necesitate și proporționalitate, fiind adecvată scopului urmărit, și anume asigurarea prezenței inculpatului la judecarea cauzei.

În același context, Colegiul penal reține că instanța de fond a efectuat o analiză suficientă a circumstanțelor relevante, motivând aplicarea măsurii preventive prin prisma conduitei inculpatului și a necesității de a preveni eventuale tergiversări ulterioare ale procesului penal.

Totodată, necesitatea deplasării inculpatului peste hotarele țării în scopul obținerii veniturilor pentru întreținerea familiei, deși reprezintă un interes legitim, nu poate prevala asupra interesului public de realizare a justiției și de asigurare a prezenței acestuia în fața instanței de judecată. În acest sens, inculpatul are posibilitatea de a solicita instanței permisiunea de a părăsi temporar țara, cu prezentarea unor garanții corespunzătoare, aspect care nu a fost valorificat în mod corespunzător.

Reieșind din cele În corespundere cu prevederile art. 312 alin. (5) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

D E C I D E:

Recursul **inculpatului Țurcan Serghei**, declarat împotriva încheierii judecătoriei Bălți sediul Central din 11.02.2026, se respinge ca nefondat, cu menținerea acesteia fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător: Judecătorii: